

Humoristisk lýsing av havnarfólki

Katrin Ottarsdóttir hevur rakt væl við filmi sínum

Satt at siga tordi eg ikki at seta tær stóru vónirnar til filmin Atlantic Rhapsody hjá Katrini Ottarsdóttir. Tað er kanska órættvist at sammeta, men filmur hennara um Regin Dahl segði mær ikki serliga nógv.

Lat meg siga beinanvegin: Hesin filmurin er ein frálík lýsing av, hvussu vanligu havnarfólkini liva. Sagt i stuttum, lýsingin er kanska eitt sindur grunn, men hon er ein humoristisk og loyal lýsing og samstundis

ein kærleiksvátan til byin og fólkid, har byr.

Tað var eitt sindur logið at siggja hesar yvir hundrað leikarar og kenna ein stóran part av teimum. Tey sátu eisini uttanum okkum i Norðurlandahúsinum til fyrstu sýningina. Tú situr og vigar ímillum realismu og leik. Men soleiðsi má tað vera, tí Havnin er ikki nakar stórbyur.

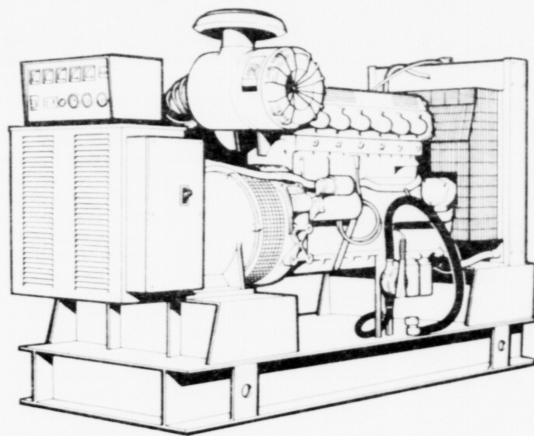
Atlantic Rhapsody er ikki nakar filmur við høvuðsleikarum og við nakrari fastari gongd. Filmurin er heldur

eingin samfelagslýsing. Vit siggja 52 gerandismyndir, upptiknar frá tí, at fólk fara av songini, til sólin risur aftur næsta morgun.

Allar 52 myndirnar eru gerandismyndir. Morgundrekkaborðið, tá hvør ger seg til at fara til sín gerning, vit siggja tey ungu og teirra verð, summi friggja, onkur friggjar burtur, tey ballast, meðan onnur eru á kristilíggum útifundum. Tey droyma, summi slatra. Fólk eru fitt, og

NEYÐSTREYMSSKIPANIR frá ATALANTA engineering í Onglandi

- skipanir frá 50 KVA til 2000 KVA
- motorar eftir ynski - Lister Petter
- Perkins - Volvo Penta - Cummins - Dorman

Alpha
Service
Center

MAN
B&W

- vatnkøldir / luftkøldir
- sjálvvirkandi ella við lykla start

- sjálvvirkandi ella manuel synkronisering
- fæst við larm- og vætubjálvaðari bingju
- Wenzel Petersen Marine - tað eru vit, ið hava tað stóra verkstaðið.

pf. wenzel petersen tlf. 13873

Oyggjarvegur

WENZEL PETERSEN
MARINE

fólk eru goð.

Tað er eitt sindur torført at minnst allar myndirnar. Tí tær eru so gerandisligar. Men onkrar festa seg kortini. Ein tann besta og mest sigandi var frá barnagarðinum, ið er beint við kirkjugarðin. Tað er eisini so i veruleikanum, at børnini i tí barnagarðinum hugsa nógv um deyða, tí tey so javnan siggja jarðarferðir. Tann myndin var einastandandi goð.

Eg nevndi fyrr, at filmurin er loyalur. Eingin syndabukkur er, eingi verða ákærð, eingin moralur. I flestu forum eru tað leikarar, men t.d. útifundurin er við útifundarfólki frá onkrum trúarbolki, og tað eru Jehova vitni, sum fara út og banka á

dyrnar. Vit siggja, hvussu tað er i veruleikanum. Katrin kundi verið farin longri við at latið fólk spælt sín egna leiklut. Eg hugsi um menninar, sum sita undir húsaveggjunum i Vágsbotni. Mynd við sjónleikarum á bonkinum har fall til jarðar, tí tað gav eina skeiva mynd.

Okkurt annað er at seta fingurin á. Alt tað um brennivargin segði ikki serliga nógv. Og jagstranin eftir bankarátanarum kundi verið slept. Eg havi varhugan av, at ætlanin var at lýsa ferðsluna i Havni, men tað kom ikki fram, hvussu skilið er.

Filmurin byrjar við nøkrum orðum eftir William Heinesen. Tað er kanska torført, tá ein skal gera ein slíkan

film um Havnina, at sleppa William. Men upp á meg hevði filmurin vunnið tað, at trøllamyndir hansara ikki vóru við, tí tær vóru ov lætar.

Men misskiljið meg ikki. Filmurin haldi eg vera einastandandi goðan. Fyri fyrstu ferð siggja vit slíka lýsing á filmi um okkum sjálv. So deiliga óferoyssk við humor. Hvát utlendingar — ella fólk uttan fyri Havnina — fáa burturúr, skal vera ósagt, tí eg havi ikki gjørt mær tann ómak at spyrja nákran teirra. Sjálv bugvi eg i Havni, og eg haldi, Katrin hevur rakt væl.

Randi Jacobsen

